

עמ"ת 13532/02/19 - אברהים אבו מאריה נגד מדינת ישראל

בתי משפט

בית המשפט המחוזי ירושלים עמ"ת 13532-02-19

25 פברואר 2019

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: אברהים אבו מאריה (עציר)

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

1. לפניי ערר על החלטות בית משפט השלום בירושלים (סגן הנשיא השופט יהושע צימרמן), מיום 8.1.2019 ומיום 6.2.2019, בתיק מ"ת 63962-12-18, לפיהן נעצר העורר עד תום ההליכים ונדחתה בקשה לעיון חוזר בהחלטה.

ההליכים בבית-משפט קמא:

2. נגד העורר הוגש כתב אישום ובו שבעה אישומים שעניינם התפרצויות לדירות מגורים של קשישים בכוונה לבצע גניבה, ובחלקם גם גניבה.

3. ביום 8.1.2019 הורה בית-משפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

מעיון בפרוטוקול הדיון מאותו יום, עולה כי ב"כ העורר דאז הודיע שלגבי אישומים 1, 2, 3, ו- 6, הוא אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה; לגבי אישום 4, לדבריו קשה לקבוע כי האדם המופיע בסרטון של האירוע הוא העורר; אישום 5 נסמך לדבריו על זיהוי של אחת הדיירות בתמונה; ולגבי אישום 7, לדבריו ב"כ העורר האדם הנראה בסרטון אינו העורר. במקביל טען ב"כ העורר לקיומה של חלופת מעצר.

בהחלטתו קבע בית-משפט קמא כי "הסנגור מסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לארבעה אישומים, 1, 2, 3, ו- 6, מסכים לקיומן של ראיות לכאורה אם כי מתוך חולשה מסוימת באשר לאישומים 4, 5 וסובר שאין ראיות לכאורה ביחס לאישום 7". בית המשפט קבע כי גם אם יקבל את עמדת הסנגור באשר לאישום 7, מדובר בריבוי עבירות, בעבירות המבוצעות בתחכום, ובניצול מצבם הדמנטי של קשישים, כדי ליטול את כספם ורכושם. נקבע כי

חלופות המעצר המוצעות אינן מתאימות, ובית המשפט הורה, כאמור, על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

4. בשלב כלשהו התחלפו סנגוריו של העורר, וביום 5.2.2019 הגיש סנגורו החדש בקשה לעיון מחדש, בטענה כי ב"כ הקודם של העורר טעה בהסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה.

בהחלטה מיום 6.2.2019 נקבע כי **"התקיים דיון בעניינו של המשיב. המשיב היה מיוצג וניתן להתרשם מהפרוטוקול כי סנגורו טען את מלוא טענותיו. בית המשפט לא יחזור וידון בתיק ובראיות אך משום שהוחלף ייצוג. דוחה הבקשה"**.

טיעוני הצדדים בערר:

5. ב"כ העורר חזר על טענותיו לפיהן אין ראיות לכאורה למיוחס לעורר בכתב האישום שהוגש נגדו. מאחר שהתשתית הראייתית מבוססת, ברובה, על צילומים בהם נראה מבצע העבירות, מטבע הדברים התמקדו טענותיו בזיהוי העורר בסרטונים. לטענת ב"כ העורר, האדם המופיע בהם אינו העורר. בין היתר נטען כי בגין אותן עבירות נחקרו חשודים אחרים וכי "בין חלק מאותם העצורים לבין העורר ישנו דמיון מפתיע ומצמרר"; כי "מדובר בעצורים יהודים שמעבר לדמיונם לעורר הם מדברים עברית כשפת אם"; כי אצל אחד החשודים נמצאו "נעליים ייחודיות אשר שימשו לביצוע העבירה... וכן שקית ייחודית של חברה שולית ולא נפוצה..."; וכן נטען כי השוטרים זיהו אדם אחר. לטענת ב"כ העורר "המדובר בנסיבות קיצוניות, בו נותר אדם במעצר ומבלי שהובא בפני ביהמ"ש קמא הזה, מארג הראיות הראוי, וכי באם יידרש ביהמ"ש הנכבד לטיעוני הח"מ, יש סיכוי גדול מאוד כי ימצא קושי ראייתי כביר בראיות...".

לגבי ההחלטה מיום 6.2.2019, טען ב"כ העורר כי בית המשפט טעה כאשר דחה את הבקשה לעיון חוזר מבלי שקיים דיון בבקשה במעמד הצדדים.

6. ב"כ המשיבה טען כי כתב האישום מבוסס על תשתית ראייתית מוצקה; כי המשיבה הציגה בבית-משפט קמא את הראיות; וכי בית-משפט קמא קיים דיון מעמיק בשאלת הראיות וראה חלקים מהסרטונים בטרם נתן החלטתו.

לגופו של עניין, נטען כי העורר נעצר לאחר שזוהה על ידי עדים המכירים אותו, ודי בכך בשלב זה בו נדרשות ראיות לכאורה, שלב בו בית המשפט אינו בוחן את מהימנות העדים.

דיון והכרעה:

7. לאחר שמיעת טיעוני ב"כ הצדדים, לא מצאתי כי נפלו טעויות בהחלטות בית-משפט קמא.

8. בכל הנוגע להחלטה מיום 6.2.2019 - מקובלת עליי עמדת בית-משפט קמא, לפיה חילופי סנגור לא די בהם כדי לפתוח את הטיעונים מחדש, ואין בהם כדי להצדיק קיום דיון בבקשה לעיון חוזר. משנטען בדיון לגבי הראיות, והראיות הוצגו בדיון הראשון, כנטען על ידי ב"כ המשיבה - טענה לגבי הראיות, מבלי שהיה בהן שינוי כלשהו ורק בשל חילופי סנגור, איננה עילה לעיון חוזר.

אשר למתן ההחלטה מבלי לקיים דיון במעמד הצדדים - ראו לעניין זה החלטת כבוד השופט ד' מינץ בבש"פ 8264/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.11.2018):

"באשר לטענות העורר כי בית המשפט לא היה רשאי לדחות את בקשתו לעיון חוזר 'בפתקית' ללא קיום דיון. סעיף 52(א) לחוק קובע כי עצור רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בעניין הנוגע למעצרו 'אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה'... בענייננו אף אחד מהתנאים האמורים בסעיף 52(א) לא התקיים... במקרה שכזה, לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט לדחות את הבקשה על הסף מבלי לקיים דיון בה..."

9. אשר לערר על החלטת המעצר המקורית, מיום 8.1.2019 - מעיון בראיות וצפייה בסרטונים לגבי כל אחד מהאישומים, עולה כי לא נפלה שגגה בהסכמת הסנגור הקודם לגבי קיומן של ראיות לכאורה, ולא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט.

כעולה מכתב האישום, במועדים המפורטים בכתב האישום נכנס אדם לבתייהם של קשישים, ומחלקם גנב רכוש וכספים. כתב האישום הוגש על בסיס סרטוני מצלמות המותקנות בחדרי מדרגות ובבתי הקשישים, ולאחר זיהוי העורר כמי שנצפה באותם סרטונים.

העורר נתפס לאחר שהעד חאמד זעקיק, ראה בפייסבוק תמונה של אדם שנטען שגנב, זיהה את האדם בתמונה כאדם שהוא מכיר מהכפר, והתקשר למספר הטלפון שהופיע בפייסבוק. כך הגיעה אליו המשטרה.

בחקירתו במשטרה הוצגו לפני העד סרטונים מהאירועים, והעד זיהה בחלק מהסרטונים את העורר, כשכן שהוא רואה כמעט כל יום, אותו שכן שזיהה העד בתמונת העורר שהוצגה לו.

גם העד עומר זעקיק מזהה את העורר בחלק מהסרטונים.

לגבי אישום 5, אחת הדיירות בדירה ממנה נגנבו תכשיטים, הגיעה לביתה, הדלת הייתה נעולה, ואז ראתה אדם יוצא מהדירה ודיברה איתו. מאוחר יותר שמה לב שחסרים תכשיטים שהיו בחדרה. כעבור כחודש ראתה העדה "פוסט" בו ביקשו עזרה באיתור אדם שנכנס לדירה של מבוגרים, וזיהתה כי מדובר באותו אדם שיצא מדירתה ביום הגניבה, הוא העורר.

זאת ועוד, בתיק המשטרה פל"א 284772/2017 תמונה צבעונית מוגדלת של העורר, וניתן לראות את הדמיון בין האדם המצולם בחלק מהסרטונים לתמונתו של העורר.

השוואת תמונה זו לתמונה של חשוד אחר, הנמצאת בתיק 519549/18, מעלה כי יש דמיון מסוים בין השניים, אך דמיון זה רחוק מלהיות "דמיון מפתיע ומצמרר" כפי שנטען על ידי ב"כ העורר, ואין בו כדי להטעות בזיהוי של העורר כמי שנצפה בסרטונים.

נוכח כל האמור לעיל, ניתן לקבוע כי יש ראיות לכאורה למיוחס לעורר.

10. אף שמדובר בעבירות רכוש, ריבוי העבירות ואופיין - כניסה במרמה לבתיים של קשישים, חיפוש בדירות בשעה שהקשישים במקום, וגניבה, מעידים על מסוכנותו של העורר.

לכך יש להוסיף כי לעורר עבר פלילי, בין היתר בעבירות כנגד הרכוש, גם אם לא מהזמן הקרוב, והוא אף ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל.

ב"כ העורר בבית-משפט קמא הציע לשחררו למעצר בית. כפי שקבע בית-משפט קמא, חלופה כזו איננה מתאימה - העורר תושב שטחי הרשות. מעצר בית בשטחי הרשות אינו ניתן לפיקוח, ומעצר בית בשטח ישראל אינו אפשרי ואינו מוצדק בשל כך שמדובר בתושב האזור.

בנסיבות אלה, לא נפלה כל טעות בהחלטת בית-משפט קמא להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

11. אשר על כן - הערר נדחה.

ניתנה היום, כ' אדר א' תשע"ט, 25 פברואר 2019, במעמד הצדדים.

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת